

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3463/2020
27.08.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Марине Милановић, Катарине Манојловић Андрић и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужиоца ЈКП „Дирекција за јавни превоз Града Ниша“ чији је пуномоћник Ружица Стојановић Соколовић, адвокат из ..., против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Игор Соколовић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против решења о трошковима поступка садржаним у пресуди Вишег суда у Нишу Гж 4417/18 од 03.03.2020. године, у седници одржаној 27.08.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против решења о трошковима поступка садржаним у пресуди Вишег суда у Нишу Гж 4417/18 од 03.03.2020. године, као изузетно дозвољеној ревизији.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против решења о трошковима поступка садржаним у пресуди Вишег суда у Нишу Гж 4417/18 од 03.03.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П 4612/19 од 29.08.2018. године, првим ставом изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и обавезан је тужени да тужиоцу на име дуга, а по основу пружених комуналних услуга-превоза, исплати новчани износ од 1.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 10.02.2016. године, па до коначне исплате. Другим ставом изреке, одбијен је део тужбеног захтева тужиоца којим је тражио да се обавезе тужени да му на име дуга исплати износе наведенене у том ставу изреке са припадајућом законском затезном каматом. Трећим ставом изреке, укинута је решење о извршењу Јавног извршитеља Миљана Трајковића из Ниша И ИВК А 410/16 од 22.11.2016. године. Четвртим ставом изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име накнаде трошкова парничног поступка исплате износ од 40.732,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Нишу Гж 4417/18 од 03.03.2020. године, првим ставом изреке, одбијене су као неосноване жалбе тужиоца и туженог и првостепена пресуда је потврђена. Другим ставом изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова

жалбеног поступка као неоснован. Трећим ставом изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка као неоснован.

Против решења о трошковима поступка садржаних у другостепеној пресуди, тужилац је изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, у којој је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, применом члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11, 49/2013-УС, 74/2013-УС, 55/14 и 87/18).

Врховни касациони суд је на основу члана 404. Закона о парничном поступку оценио да ревизија тужиоца није изузетно дозвољена.

Применом члана 404. став 1. ЗПП, посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Побијаним решењем одлучено је о трошковима поступка уз примену одредаба закона који регулишу право странке на накнаду трошкова поступка и њихову висину. Имајући ово у виду, Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП за одлучивање о ревизији тужиоца, као изузетно дозвољеној, на основу чега је и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена ни као редовна ревизија.

Одредбом члана 420. став 1. ЗПП, прописано је да странке могу да изјаве ревизију против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан. Ставом 2. истог члана Закона, прописано је да ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде, а према ставу 6. исте одредбе у поступку поводом ревизије против решења сходно се примењују одредбе закона о ревизији против пресуде.

Одредбом члана 28. ЗПП прописано је да кад је за утврђивање стварне надлежности, састава суда, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима предвиђеним у овом закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева (став 1.). Камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и парнични трошкови не узимају се у обзир ако не чине главни захтев (став 2.).

У конкретном случају, ревизијом тужиоца побијају се правноснажно другостепено решење о трошковима парничног поступка, као и решење о трошковима жалбеног поступка, садржана у другостепеној пресуди. Трошкови поступка представљају акцесорно потраживање, па се према члану 28. ЗПП не узимају у обзир приликом оцене права на изјављивање ревизије у ситуацији када не чине главни захтев.

У том смислу, ни ревизија против правноснажног решења о трошковима поступка не може се изјавити на основу чл. 404. ЗПП.

На основу чл. 420. у вези чл. 413. ЗПП, у односу на ревизију тужиоца одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

За тачност отправака
управитељ писарнице
Марина Антонић